

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΟΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον ἐπὶ διαμελείᾳ διατροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χαντζιδάκι, Κ. Γ. Ζησιού και Ι. Μ. Δαρβιέρου διασθένοντες.

ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

— Ἀφίνετε ἓνα δεκατριετὴ νέον νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν Μαραθώνειον δρόμον; ἡρώτα προχθὲς ἐν τῇ Βουλῇ εἰς τῶν ἀντιπροσώπων. — Ὁχι! διότι φοβούμεθα, ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός.

Ὁ τε βουλευτὴς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως ἐξεδήλωσαν οὕτω τὸ πρὸς τὴν σωματικὴν υἰεῖαν τῆς νεότητος ἐνδιαφέρον αὐτῶν. Ἀλλὰ παρομοία ἐρώτησις καὶ παρομοία ἀποκρίσις δὲν ἔπρεπε ν' ἀντηχήσῃ ἐν τῷ ἐθνικῷ Συνεδρίῳ ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς υἰεῖας τῆς νεότητος;

Δὲν ἔπρεπεν ἀπ' ἐκεῖ μετὰ ν' ἀκουσθῇ ἐν βροντῷ φωνὸν ὅχι! εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις, ἀς τεθλιμμένη ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ ἀποτείνει ἀπὸ καιροῦ εἰς πάντα ἔχοντα τὴν δυνάμιν νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἀνήλικον νεότητα ἀπὸ τὸν κατήφορον εἰς ὃν ὠθεῖται καὶ καταπίπτει;

Δὲν τὰς ἤκουσεν ἀρὰ γε τὰς ἐρωτήσεις αὐτὰς ἡ δὲν τὰς ἐσκέφθη ἡ δὲν τὰς ἀπέτεινεν εἰς ἑαυτὸν οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ, ἥτις, ὡς κατηρτίσθη, ἀποτελεῖ διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ παρελθόντος, τῶν ἀμαρτιῶν, ἀς τοῦτο διέπραξε, τῶν παραλείψεων ὧν τοῦτο εἶναι ἔνοχον;

Ἀφοῦ δὲν ἀφίνομεν ἓνα δεκατριετὴ νέον νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν Μαραθώνειον δρόμον, διότι φοβούμεθα μὴ πάθῃ τὸ σῶμά του, διατὶ ὀλιγωτέραν σημασίαν ἀποδίδοντες εἰς τὴν ψυχὴν τοῦν ἀφίνωμεν αὐτὴν φθειρομένην ἀπὸ ὅλα τὰ ψυχοφθόρα θεάματα καὶ ἀκούσματα, δι' ὧν ὑπονομεύει αὐτὴν αἰσχροκέρδεια παντοειδῶν πειρασμῶν;

Εκεῖ ὅπου μετὰ τὸν Θεὸν λατρεύεται ἡ ἀληθὴς ἐλευθερία γονεῖς δὲ καὶ ἄρχοντες διαγωνίζονται ἐπὶ φιλοστοργίᾳ πρὸς τὴν ἀντιπροσωπεύουσαν τὸ εὖ ἐλπι μέλλον νεότητα, πολλὴ μὲν καταβάλλεται διὰ τὴν υἰεῖαν τῶν παιδικῶν σωμάτων φροντίς, ἀλλ' εἶναι ἀπείρων ἀνωτέρα ἡ περὶ τῆς υἰεῖας τῶν ψυχῶν αὐτῶν μέριμνα.

Εἰς διετὴ φυλάκισιν κατεδικάσθη πρό τινας ἐν Βοστώνῃ μεταπράτης εἰκονογραφημένων δελταρίων, πωλήσας εἰς δωδεκαετὴ μείρακα ἐν ἀσυγκρίτως ἡθικώτερον ἐκείνων, ἅτινα κατὰ ἐκατοντάδας ἀγοράζουσιν ἀκωλύτως οἱ ταλαίπωροι μαθηταί μας. Καὶ εἰς βαρύτατα πρέστιμα κατεδικάσθησαν ἐπανειλημμένως καὶ γονεῖς καὶ θεατῶναι, οἱ μὲν ὀδηγήσαντες παῖδια, οἱ δὲ ἐπιτρέψαντες εἰς αὐτὰ νὰ παραμείνωσιν πέραν τῆς κεκανονισμένης διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν ὥρας ἐν θεάτροις, ἐν οἷς ἐν τούτοις ἐδιδάσκοντο ἔργα οὐδὲ τὸ χιλιόστον περιέχοντα τῶν ψυχικῶν δηλητηρίων δι' ὧν ἐμποτίζονται τῶν δημοσίων μας θεαμάτων οἱ μικροσκοπικοὶ θαμῶνες.

Ἡμεῖς δέ; Ἀφροῦρητοι μελαγχολίας, ἐξελάβομεν ἀναπτυσσόμενα φερόντες πρὸς τὰς ψυχὰς ἀδιαφορίας, ἐξελάβομεν ἀναπτυσσόμενα ὡς ἐλευθερίαν. Καὶ ἐν ταύτῃ βλέπομεν ἀναπτυσσόμενα τὰ τέκνα μας, καμαρόνοντες τὰ τεῖχη τὰ ὅποια σχηματίζουσι ταῦτα περὶ τὰ θεάματα τῆς Ἀλυσίδας καὶ τοῦ Ζαπκείου ὡς... τὰ μέλλοντα τεῖχη τῆς πατρίδος!

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Γ'.

(Μαθ. Θ' 9, 18).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐβδὼς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικόν, ἐπὶ κλίνῃς βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε τῷ παραλυτικῷ· θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ, καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί γὰρ ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ ἰδῶτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας, τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἔγειρε, ἄρῳν σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἔγειρε καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ, ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις⁵.

Σημειώσεις.

1) Καπερναούμ. 2) Ἀφ' ἧς ἐγνώσῃ σου ἡ πίστις, ἔχουσιν ἀφεθῇ εἰς σὲ αἱ ἁμαρτίαι. 3) Νομοδιδασκάλων. 4) Τὰς ἐνθυμήσεις, τὰς ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν σκέψεις. 5) Διὰ τὴν ἐκείνην συλλογισθεὶς πράγματα πονηρὰ; 5) Πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀνθρώπων.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η ΚΑΛΗ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗ

Ἐκ τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ιβ' 6-14

Τὸ σπουδαιότερον καὶ ἱερώτερον καθήκον ἐνός γονεὺς εἶναι νὰ ἀναθρέψῃ καλῶς τὰ τέκνα αὐτοῦ. Πολλοὶ γονεῖς καυχῶνται καὶ αὐτεπαίνονται διὰ τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος τούτου, ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦ κατορθώματος αὐτῶν εὐρίσκει τις εἰς τὸ μέλλον τῶν τέκνων. Τὸ μέλλον εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον δικαίῳ καὶ κατὰ κρίναι τοὺς τοιούτους. Κακὸν παράδειγμα ἐκ μέρους τῶν γονεῶν, κακὰ καὶ τῶν τέκνων συναναστράφει, ἀπροσεξία διὰ τὰ σπουδαιότερα καὶ προσοχὴ καὶ ἐνασχόλησις εἰς ὕλικας φροντίδας πάντοτε αὐξάνουν καὶ πολλαπλασιάζουν τὰ κακὰ καὶ διεφθαρμένα τῆς κοινωνίας στοιχεῖα. Ὁ θέλων καὶ ἐπιθυμῶν ἀπὸ καρδίας τὴν καλὴν τῶν τέκνων του ἀνατροφήν ἀς φροντίσῃ ὁ ἴδιος ποτὲ νὰ μὴ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφορμὴ κακοῦ παραδείγματος, ἀς θέσῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ πολὺ ὑψηλὰ παρακολουθῶν βῆμα πρὸς βῆμα ὅλα τὰ κινήματα τῶν τέκνων του, ὅλον τὸν βίον αὐτῶν καὶ ὅσας φορές ἡ δι' ἑλλειψιν ἡθικὴν, τὴν ὅποιαν ἤθελε παρατηρήσῃ, ἡ δι' ἄλλους λόγους θὰ κρίνῃ τὴν περίστασιν κατάλληλον, ἀς διδῇ τὰ χρήσιμα ἡθικὰ φάρμακα καὶ συμβουλεύῃ τὰ πρέποντα. Ὡς μοναδικὸν παράδειγμα τοιούτου πατρὸς ἡμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Οὗτος

φνης βλέπει ἐσπευμένως ἐρχόμενον πρὸς αὐτὴν νέον τι-
 ὅστις ἐφαίνετο ὅτι ἐζήτει παρ' αὐτῆς βοήθειαν, Ἡ Γιαν-
 πλησιάζασα ἔμαθεν ὅτι διερχόμενος ἐκεῖθεν διέπραξε φ-
 οῦτινος ἐφοβεῖτο τὰς συνεπειὰς ἐπὶ τοσοῦτον μᾶλλον κα-
 σον εὐρίσκετο εἰς ἄγνωστον αὐτῷ μέρος. Ἡ γὰρ Γιαν-
 λυπηθεῖσα αὐτόν, χωρὶς οὐδόλως νὰ ζητήσῃ ἀκριβεστέρ-
 πληροφορίας, ἐνέδωκε προθύμως εἰς τὰς περὶ βοήθει-
 τοῦ παρακλήσεις καὶ ὑποσχέθη πᾶσαν παρ' αὐτῇ προστασί-
 ἄλλως τε καὶ δικαίαν, ὡς προκειμένου περὶ φόνου ἐντί-
 κατ' αὐτοὺς ἐγκλήματος. Τὴν ὑπόσχεσίν της ταύτην ἐπι-
 κύρωσε διὰ τοῦ συνήθους ἐν ταῖς τοιαύταις περιστάσε-
 ἀπαραβάτου λόγου μπέσα γιὰ μπέσα. Πρὸς περισσοτέρην
 καθυσχύχασιν αὐτοῦ ἤρχισε νὰ τὸν ὀδηγῇ εἰς τὴν οἰκίαν το-
 ὅπου ἡλπίζεν νὰ τὸν ἐξασφαλίσῃ περισσότερον κατὰ τοῦ
 νοῦ ἀπὸ τοῦδε θεωρουμένου ἐχθροῦ.

Ἡλπίζε ! διότι...

της παρὰ πάντων προσδοκίαν ἀναίσθητον καὶ νεκρὸν τὸν
κροῦ κοιμισθέντα παρὰ τῶν γειτόνων, παρ' ὧν ἔμαθεν
ἐφονεύθη ἐρίσας μεθ' ἐνὸς ἀγνώστου. Ἡ εἰδήσις αὕτη
στη ἔτι φρικτοτέρα δι' αὐτήν· ἐξετάσασα ἔμαθεν ὅτι
τοῦ υἱοῦ της ἦν ὁ ξένος, ὃν ᾠδήγει μεθ' ἐαυτῆς καὶ εἰς
ὕπεσχέθη ἄσυλον. Χωρὶς οὐδόλως νὰ κηλοποιήσῃ τὸν
τοῦ υἱοῦ της τοῦ τελευταίου αὐτῆς στηρίγματος, ἡ δυστυ-
μήτηρ ἀπέπεμφεν αὐτὸν περιορισθεῖσα μόνον εἰς τὰ ἐξί-
στημείωτα ἀεὶν δὲν σοὶ εἶχον εἶπει τὴν κατηραμένην
νὴν φράσιν—ἐννοοῦσα τὸ μπέσα γιὰ μπέσα—γνώριζε
πολλοὺ ὅθ' ἦσο κατεστραμμένος, φονεὺ τοῦ μονογενεοῦ
υἱοῦ! Ὑπαγε τώρα μακρὰν ἐμοῦ καὶ ἀπὸ αὐριοῦ ἔσο βε-
δοῦς, ὅτι ἐγὼ ἡ ἰδίᾳ θέλω ἐκδικηθῇ τὸ αἷμα!» Ἡ ἰδέα τῆς
δικήσεως εἶναι τὸ μόνον εὐφραίνον αὐτοῦς ὄνειρον. Εἰς
τὴν ἐν μέρει ὀφείλεται καὶ ἡ τάσις ἡ καθιστῶσα αὐτοὺς ἐ-
κυνδινωτάτους καὶ φοβερωτάτους εἰς πάντας τοὺς ἐγγω-
στὰς αὐτοῦ, πατὴρ, ἀδελφὸς κτλ. ἐπὶ ἰδίᾳ καταστροφῇ νὰ
σωσιν ἀμέσως ἐκδίκησιν, φονεύοντες ὅσον τὸ δυνατόν πλ.
τὸν ἑαυτῶν υἱὸν καὶ τὸν φονεὺν εἴτε ἄλλον συγγενῆ αὐτοῦ
τῶν γυναικῶν. Ἐὰν δέ ποτε συμβῇ νὰ παραβῇ τις τὴν
ἐντολήν, περιφρονεῖται ὑπὸ πάντων ὡς
καὶ ἄτιμος. Ἡ μανία τῆς ἐκδίκησεως θάλλει εἰς
βαθμόν, ὥστε πολλάκις ἐξ-
ἀναλαμβάνει

Οὐδὲ ποτε ἐπιτρέπεται παρ' αὐτοῖς ν' ἀναβάλωσι
τὰ φρονεῦθέντος καθότι πιστεύουσιν, ὅτι ὅσα
μένει ὁ νεκρὸς ἐπὶ τῆς γῆς ἄτακτος, τόσους θ' ἀργήσῃ
ἐκδικήσας αὐτοὺς μῆνας.

Εἰς τὸν ξενιζόμενον ξένον παραθέτουσιν ἐκ τῶν
σκοπέων νὰ φύγῃ καὶ νὰ πῇ πρὶν ἐρωτήσωσιν αὐτὸν
ναί, ποθεν καὶ διατί ἔρχεται. Μὴ

ΤΩΝ ΠΑΛΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Φίλιππος Ἰωάννου

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Μ. Ν. Σμύρνην, Στ. Δ. Θεσσαλονίκην.

νά παρέπεσαν ἀλλὰ ἔκρεπε νά
κυνθον. Εὐχαριστοῦμεν νά
μεν τὴν πραγματοποιήσῃ
λιν, Μιν

ζητηθῶσιν ἐν τῇ Χρ.

... τας ἀγαθὰς διαθέσεις καὶ
... Κ. Μ. ὅνα ἄλλοις, Στ. Ν. Κ.
... Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.
... Τοιαύτης ἐπιστολῆς κομιστῆς δὲν ἐπαρκεῖται.